

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	9513100113
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9513100113.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu na verejnom zasadnutí 15. marca 2016 v Bratislave o odvolaní obžalovaného Bc. T. J. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. novembra 2014, sp. zn. BB - 4T 36/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok s a z r u š u j e u obžalovaného Bc. T. J. v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Bc. T. J., nar. XX. K. XXXX v Q., trvale bytom E. č. 26

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako kontrolór Daňového úradu Nitra I na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase, najneskôr do dňa 21. júna 2010 si dal sľúbiť úplatok za to, že bude pôsobiť na ďalších pracovníkov Daňového úradu Nitra I, oprávnených rozhodovať o vyplatení nadmerného odpočtu DPH pre spoločnosť PAA s. r. o. so sídlom Nitra, Coboriho 2, IČO: 44 808 836, aby títo po podaní daňového priznania k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2010 rozhodli o vyplatení nadmerného odpočtu vo výške 963 929,18 Eur bez vykonania daňovej kontroly resp. preverovania oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu DPH a následne najneskôr do dňa 26. júna 2010 T. J. v mieste svojho trvalého bydliska sľúbený úplatok vo výške 50 000,- Eur prostredníctvom inej osoby prijal,
t e d a

priamo si dal sľúbiť a cez sprostredkovateľa pre seba prijal úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 329 Trestného zákona,

č í m s p á c h a l

prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 336 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest

odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. ukladá peňažný trest vo výške 5000,- Eur (päťtisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. novembra 2014, sp. zn. BB-4 T 36/2013 bol obžalovaný Bc. T. J. uznaný za vinného z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný N. H. z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obžalovaný Bc. T. J.

ako kontrolór Daňového úradu Nitra I na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase, najneskôr do dňa 21. júna 2010 si dal sľúbiť od N. H. úplatok za to, že bude pôsobiť na ďalších pracovníkov Daňového úradu Nitra I, oprávnených rozhodovať o vyplatení nadmerného odpočtu DPH pre spoločnosť PAA s. r. o. so sídlom Nitra, Coborihu 2, IČO: 44 808 836, aby títo po podaní daňového priznania k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2010 rozhodli o vyplatení nadmerného odpočtu vo výške 963 929,18 Eur bez vykonania daňovej kontroly resp. preverovania oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu DPH a následne najneskôr do dňa 26. júna 2010 T. J. v mieste svojho trvalého bydliska sľúbený úplatok vo výške 50 000,- Eur prostredníctvom H. O. prijal,

obžalovaný N. H.

v presne nezistenom čase najneskôr do dňa 21. júna 2010 na presne nezistenom mieste prisľúbil kontrolórovi Daňového úradu Nitra I T. J. úplatok za to, že tento bude pôsobiť na ďalších pracovníkov Daňového úradu Nitra I, oprávnených rozhodovať o vyplatení nadmerného odpočtu DPH pre spoločnosť PAA, s. r. o. so sídlom Nitra, Coborihu 2, IČO: 44 808 836, aby títo po podaní daňového priznania k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2010 rozhodli o vyplatení nadmerného odpočtu vo výške 963 929,18 Eur bez vykonania daňovej kontroly, resp. preverovania oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu DPH, následne najneskôr do dňa 26. júna 2010 N. H. prostredníctvom H. O. T. J. sľúbený úplatok vo výške 50 000,- Eur v mieste trvalého bydliska T. J. odovzdal,

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný Bc. T. J. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený peňažný trest vo výške 5000,- Eur (päťtisíc eur) s tým, že zaplatená suma peňažného trestu podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol stanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Obžalovaný N. H. podľa § 336 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest

odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený peňažný trest vo výmere 5000,- Eur (päťtisíc eur) s tým, že zaplatená suma peňažného trestu podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol stanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní Bc. T. J. a N. H.. Ostatne uvedený obžalovaný písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu 11. marca 2016, lekárskeym potvrdením z 9. marca 2016 ospravedlnil svoju nemožnosť zúčastniť sa určeného verejného zasadnutia na 15. marca 2016 zo zdravotných dôvodov, požiadal súčasne, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, preto odvolací súd jeho trestnú vec podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil v odvolacom štádiu trestného stíhania zo spoločného konania. Vzhľadom na obsah predloženej lekárskej správy a komplikácie s účasťou obžalovaného N. H. už v konaní pred prvostupňovým súdom, ktorý ohľadom tejto okolnosti musel vykonať znalecké dokazovanie, nemožno totiž usudzovať na bezprieťahové prerokovanie odvolania aj tohto obžalovaného v spoločnom konaní.

Obžalovaný Bc. T. J. v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť výroku o vine a výroku o treste. Prvostupňový súd síce vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ovšem nevyvodil z neho správne závery. Spáchanie žalovaného skutku nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, a preto súd prvého stupňa mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. Obžalovaný zdôraznil, že spoluobžalovaného H. až do vykonania úkonu trestného konania 5. júna 2012 nepoznal, čo menovaný potvrdil. Keďže sa dovtedy fyzicky nestretli, nemohlo dôjsť k sľúbeniu úplatku a k jeho vyplateniu. Pokiaľ ide o údajné stretnutie so spoluobžalovaným H. vo Vrábľoch, okrem tohto ho vylučuje aj svedok H. F., s čím sa prvostupňový súd nevysporiadal. Ďalej uviedol, že ani z časového hľadiska a ani z hľadiska svojej pozície nemohol zabezpečiť kladné rozhodnutie o vyplatení nadmerného odpočtu DPH. To vyplynulo z výpovedí svedkov Ing. E. T. a Ing. H. R. a Ing. U. X., jeho priamych nadriadených. Spoločnosť PAA s. r. o. podala daňové priznanie k DPH za obdobie máj 2010 23. júna 2010, pričom úplatok si mal nechať sľúbiť najneskôr do 21. júna 2010. Je nelogické, aby niekto niekomu sľuboval úplatok za niečo v čase, keď ešte na daňovom úrade nikto nemohol vedieť, či takéto daňové priznanie bude podané a kto bude vykonávať kontrolu u konkrétného daňového subjektu. Ak by bol mal na daňovom úrade vyvíjať akékoľvek aktivity, nebolo by 24. júna 2010 došlo k postúpeniu daňového priznania na Daňový úrad Bratislava 6. Úplatok mal byť odovzdaný najneskôr 26. októbra 2010, ale v tom čase sa podľa výpovede svedkyne Ing. E. T. malo nachádzať v Bratislave. Nemá teda logiku odovzdanie a prijatie úplatku za niečo, čo sa v danom čase ani fyzicky nenachádzalo na Daňovom úrade Nitra, kde v tom čase pracoval. Na daňovú kontrolu uvedenej spoločnosti bol pridelený spolu s kontrolórom D. J. 06. júla 2010, pričom z výpovedí jeho už spomenutých nadriadených je zrejmé, že v žiadnom prípade nemohol ovplyvniť to, že bude pridelený na kontrolu, ale hlavne to, že bude vyplatený nadmerný odpočet. Jeho vina podľa napadnutého rozsudku mala byť preukázaná najmä výpoveďou svedka H. O. a záznamami z použitia informačnotechnických prostriedkov. V prípade označeného svedka došlo k dočasnému odloženiu vznesenia obvinenia a tento, aby sa vyvinil klamal, resp. neuvádzal pravdu. Tento záver vyplýva najmä z rozporov v jeho výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a tiež s prihliadnutím na výpovede svedkov Ing. T., Y. a F.. Podstatná je skutočnosť, že ani svedok O. sám nemal nikdy peniaze vidieť (boli v obálke) a že mal ísť o peniaze, vedel len z počutia. Tie sa mali použiť na obchod s televízormi, pohonným látkami alebo mincami a nie ako úplatok. Je nelogické, že svedok O. mal robiť prostredníka medzi ním a spoluobžalovaným H., lebo ak by bola pravda, že sa s týmto poznali, žiadneho prostredníka by nepotrebovali. Tvrdenie svedka O., že s 50 000,- Eur nemal nič spoločné a že bol len prostredníkom, je v rozpore s výpoveďami svedkov Y., G. a listinnými dôkazmi (zmluvou o pôžičke z 25. júna 2010), pričom svedok Y. potvrdil, že pôžičku 45 000,- Eur poskytol O. a nie spoluobžalovanému H., ktorý bol iba garantom vrátenia peňazí. Toto potvrdil aj svedok A. s tým, že Y. sa ho pýtal, či má O. požičať, lebo tento má finančné problémy. Pokiaľ ide o

informačnotechnické prostriedky, neexistuje záznam hovoru medzi ním a spoluobžalovaným H., čo taktiež potvrdzuje, že sa nepoznali. Zo zistenej komunikácie medzi svedkom O. a spoluobžalovaným H. nevyplýva, že by si dal sľúbiť úplatok, prijal obálku a túto vrátil späť. Ak by niečo na daňovom úrade vybavoval a ak by boli v obálke peniaze, tak by si tú obálku nechal.

Z uvedených dôvodov navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby z dôvodu uvedeného v § 285 písm. a/ Tr. por.

Zástupca Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol s poukazom na správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku dotýkajúcich sa obžalovaného Bc. T. J. odvolanie tohto obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že neprichádza do úvahy zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených v § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1, 3 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný Bc. T. J. odvolanie, ako aj časť konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, prihliadajúc pritom na eventuálne chyby, nevytýkané odvolaním, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení uvedenej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že rozhodnutie o vine obžalovaného Bc. T. J. je vecne správne. Napriek tomuto zisteniu však najvyšší súd musel napadnutý rozsudok u tohto obžalovaného zrušiť v celom rozsahu a vo veci rozhodnúť sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom. Uvedený postup bol nutným dôsledkom vylúčenia trestnej veci obžalovaného N. H. na samostatné konanie, ktorého (ako aj svedka H. O.) účasť na čine obžalovaného Bc. T. J. bola skutkovo vyjadrená v skutku dotýkajúcom sa ostatne menovaného (Bc. T. J.). Z dôvodu zabránenia námietke o prejednaní viny na samostatné konanie vylúčeného obžalovaného N. H., u ktorého zostáva trestné stíhanie otvorené, bol aplikovaný postup nevyhnutný, pričom skutková úprava činu obžalovaného Bc. T. J. odvolacím súdom bola minimálna (výhradne sa dotýkala iba vymedzenia konkrétnej identifikácie osôb, ktoré mali na čine obžalovaného Bc. T. J. participovať) a nevykročila z medzi ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por., upravujúceho podmienky, za ktorých môže odvolací súd sám vo veci rozhodnúť.

Odvolací súd pri preskúmaní výroku o vine u obžalovaného Bc. T. J., ako aj konania mu predchádzajúceho zistil, že prvostupňový súd nesprávne vykonal a hodnotil ako dôkaz aj záznam telekomunikačnej prevádzky, získaný v inej veci ako je predmetná trestná vec a tiež nesprávne postupoval v tom, keď na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkov H. O. a Ing. J. T., čítal, resp. nechcel čítať postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. časti ich výpovedí učiných 13. apríla 2011.

Pokiaľ ide o prvú okolnosť najvyšší súd pripomína, že po neúspešnom pokuse trestnoprávneho kolégia tohto súdu prijať zjednocujúce stanovisko (10. decembra 2012) pretrváva rozdielna prax v otázke výkladu slova „súčasne“ pri aplikácii ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por. ako podmienky pre použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam vykonal.

Senát odvolacieho súdu prejednávajúci predmetnú trestnú vec nevzhliadol dôvod odchýliť sa od svojho skoršieho názoru v uvedenej právnej otázke, vyjadreného v rozhodnutí vo veci vedenej pod sp. zn. 2 To 5/2011 z ktorého vyplýva:

I. Dôkazné informácie zabezpečené postupmi podľa piatej hlavy prvej časti Trestného poriadku sa môžu zásadne použiť len v trestnej veci, v ktorej bol príslušný postup vykonaný na základe príkazu predsedu senátu alebo sudcu pre prípravné konanie. Výnimkou z tejto zásady je súčasné vedenie trestného konania v inej trestnej veci v zmysle § 113 ods. 9, § 114 ods. 7, § 115 ods. 7 a § 118 ods. 7 Tr. por.

II. Slovom „súčasne“ uvedeným v § 115 ods. 7 Tr. por. ako podmienky pre použitie záznamu

telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie vykonalo a záznam vyhotovil, sa rozumie vedenie trestného konania v inej trestnej veci už v čase vykonania záznamu telekomunikačnej prevádzky vo veci, v ktorej bol vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 2 Tr. por., teda nie vedenie trestného konania v oboch dotknutých veciach až v čase použitia záznamu ako dôkazu v inej trestnej veci.

Vzhľadom na uvedené samosudkyňa Špecializovaného trestného súdu nemala vykonať a v rámci hodnotenia dôkazov prihliadať na záznamy telekomunikačnej prevádzky zabezpečené v inej veci na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Žilina v trestnej veci, vedenej na Úrade boja proti korupcii Stred Banská Bystrica pre skutok kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. Tam - v inej veci získané poznatky boli použiteľné „mimoprocesne“ - operatívne ako informačný podklad pre následný procesný postup, čo prispelo v prerokúvanej trestnej veci ako jeden z podkladov pre začatie trestného stíhania 21. júna 2010.

Nemožnosť použitia dôkazu z dôkazného prostriedku vykonaného v inej trestnej veci však nemení dôkaznú situáciu v predmetnej veci z kvalitatívneho hľadiska vôbec a rovnako tomu tak je, aj pokiaľ ide o svedecké výpovede H. O. a Ing. J. T. z 13. apríla 2011, ktoré boli síce vykonané v deň vznesenia obvinenia obvineným, ovšem časovo s predstihom pred oznámením obvinenia týmto, takže neskorší obžalovaní nemohli v čase výsluchov označených svedkov uplatniť právo na kontradiktórny výsluch svedkov buď za priamej účasti obvinených na týchto úkonoch alebo prostredníctvom ich obhajcov. Uvedené zistenie pri rešpektovaní požiadavky na spravodlivý proces neumožňovalo čítať v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. tieto skoršie výpovede uvedených svedkov na odstránenie zistených rozporov a tento postup sa mohol dotýkať len neskorších výpovedí svedkov v prípravnom konaní, ktorých sa mohli zúčastniť obhajcovia obžalovaných.

Uvedené konštatovania odvolacieho súdu, reagujúce na zákonnú povinnosť prihliadať na chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. ako už bolo spomenuté, nijako neoslabujú správnosť skutkových zistení vzťahujúcich sa k obžalovanému Bc. T. J.. Absencia záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktorý by preukazoval jeho kontakt so spoluobžalovaným N. H. nie je takou skutočnosťou, ktorá by vytvárala pochybnosti o existencii skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania proti obžalovanému Bc. T. J.. Možnosť nechania si sľúbiť úplatok, či dokonca jeho prijatie, nie je podmienené nutnosťou mať osobný kontakt s osobou, ktorá úplatok sprostredkúva a zabezpečuje jeho posunutie adresátovi.

V posudzovanej veci prvostupňový súd dôvodne výrok o vine obžalovaného Bc. T. J. oprel o výpovede svedka Ing. J. T. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, výpovede svedka H. O. z hlavného pojednávania a z 27. marca 2012, ktorá bola čítaná za účelom odstránenia rozporov s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a výpovede obžalovaných Bc. T. J. a N. H. na hlavnom pojednávaní, v ktorých podstatne oproti prípravnému konaniu zmenili svoje tvrdenia a obhajobu založili na popieraní činov kladených im za vinu, správne vyhodnotil ako nepravdivé a zavádzajúce. Nebolo však žiadneho dôvodu neprihliadať na ich výpovede z 13. apríla 2011 urobené v prípravnom konaní, ktoré kolerujú s vyššie uvedenými svedeckými výpoveďami, kde obžalovaný Bc. T. J. priznal prijatie zalepenej obálky od svedka H. O., v ktorej malo byť 50 000,- Eur, ktorá mala byť pre ďalších pracovníkov daňového úradu v súvislosti so zabezpečením nekontrolovania uplatneného nadmerného odpočtu DPH zrejme v súvislosti so spoločnosťou PAA s. r. o. Tvrdenie obžalovaného Bc. T. J., že v uvedenom zmysle nevypovedal, že namietal obsah svojej prvej výpovede v procesnom postavení obvineného je neakceptovateľné s prihliadnutím na záver zápisnice o jeho výsluchu z 13. apríla 2011 (č. I. 29), kde sa konštatuje, že zápisnicu prečítal, súhlasí s jej obsahom a nežiada jej zmeny ani doplnenia. Za predpokladu, že by malo zodpovedať skutočnosti neskoršie obhajobné tvrdenie o úschove si tržby svedkom H. O. u neho v súvislosti s pracovnou cestou do Talianska, nebolo žiadneho logického dôvodu neuviesť túto skutočnosť už v tejto prvotnej výpovedi. Že nešlo o úschovu peňazí H. O., ale o úplatok poskytnutý pre bezproblémové priznanie nadmerného odpočtu DPH pre PAA s.r.o., potvrdzuje aj výpoveď obžalovaného N. H. taktiež z 13. apríla 2011, ktorý po zmene výpovede na hlavnom pojednávaní v tom zmysle, že peniaze neboli požičané od svedka Y. na poskytnutie úplatku, ale pre poskytnutie dlhov svedka H. O., po prečítaní jeho výpovede z 13. apríla 2011 zotrval na tejto pôvodnej výpovedi. Odhliadnuc od

nemenného tvrdenia svedka O., že žiadne peniaze v obálke si u obžalovaného Bc. T. J. neuschoval (v súvislosti s tým prvostupňový súd správne ako nevierohodné vyhodnotil výpoveď svedka T. U.) a od svedka Y. si nepožičal na splácanie dlhov, je to najmä výpoveď svedka Ing. J. T., ktorá nepochybne svedčí o tom, že v súvislosti s „papierovým“ teda fiktívnym obchodom uplatnil nadmerný odpočet DPH pre spoločnosť PAA s. r. o. za mesiac máj 2010, pričom konal na podnet obžalovaného H., ktorý zabezpečil potrebné doklady pre úspešné uplatnenie nároku. Len pre nemožnosť toto zabezpečiť, podal opravné daňové priznanie a len z tohto dôvodu došlo k tomu, že „R.“ z daňového úradu, ktorým bol v kontexte už spomenutých dôkazov nepochybne obžalovaný Bc. T. J., musel poskytnutý úplatok vrátiť.

Uvedený okruh dôkazných prostriedkov vytvoril spoľahlivý základ pre skutkové zistenia, ktoré sa viažu k obžalovanému Bc. T. J.. Súdom prvého stupňa správne zistený skutok, ktorý bez podstaných zmien prevzal do svojho rozsudku aj odvolací súd, totožne ako Špecializovaný trestný súd právne posúdil ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., pričom najvyšší súd v tejto otázke vychádzal z rovnakých právnych úvah ako súd prvého stupňa, na ktoré z dôvodu zabránenia v duplicitnej argumentácii ďalej len poukazuje.

Pokiaľ ide o výrok o trestoch, z dôvodu podania odvolania len obžalovaným Bc. T. J. bola vylúčená úvaha o ich eventuálnom sprísnení (zákaz reformatio in peius), na strane druhej však odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod pre ich zmiernenie, prípadne pre neuloženie trestu peňažného, a preto aj o treste rozhodol spôsobom totožným s napadnutým rozsudkom.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.